

זרע שמשון
רבי שמשון היים
ב"ר נחמן מיכאל נחמני זצ"ל
הבטיח למי שילמוד בספריו:
תשלומי חן וחסד ושלמא רבא
מן שבמא וענינים תראה בנים
ובני בנים כשתילי זיתים סביב
לשולחנכם, חכמים ונבונים
ובתים מלאים כל טוב, גם עושר
גם כבוד לא יסופו גזרעכם וכו',
בני חיי ומוזני טבי.

מלא העומר
רבי אריה לייב ב"ר משה
צינץ זצ"ל ביקש קודם
בשארית כוחותיו:
מי שישתדל בהדפסת ספרי אהיה לו
למליץ, וכו' הנח"ק רבי צדוק הכהן
מלובלין ח"ל: הבטיח הגאון ישעיה
טובה לכל הגושתדלים והמסייעים
ברוצאת חיבוריו לאור, וכן היה באמת
שעשה טובה לכולם.
(הקדמה למלא העומר)

אבני נזר
רבי אברהם ב"ר זאב
נחום בורנשטיין זצ"ל
הבטיח קודם פטירתו:
אם ילמדו בספרים שלי,
אהיה למגן ולעזר גם אחר פטירתי
ממש כמו בחיים.
(ארץ צבי להנה"ק מקודינגלוב עה"ת
עמוד רמ"ב) וכו"כ השם משמואל:
ובטח יהיה למליץ יושר
למיימנים בה

ילקוט סופר
רבי יוסף לייב ב"ר אליעזר
זוסמאן סופר זצ"ל
כתב בצוואתו למי שילמדו או יפרסם דבריו
אני אטיב בעומה להמליץ טוב בעדם
לפני אל חי, ואם יבואו על קברי
יתפללו ויאמרו איהו מזמורי תהלים
ג"כ אשתחוה גם אני לפני שמוע
קול בכיות עמו ישראל ברחמים
ואצטרף תפילתי עמהם
לטוב להם, כל הימים

לב העברי
רבי עקיבא יוסף
ב"ר יחיאל שלעזינגר זצ"ל
כתב בצוואתו
בקשתי שטוחה שישתדלו
להדפיס ספרים שלי, ואני
תפילה להש"ת, צעק לבי אל ה'
בין בחיי בעוה"ז, ובעוה"ב אם
יהיה בכוחי, אקוה שלא להיות
כפוי טובה ח"ו, ובעולם האמת
אקוה כי לא יבשו בי תונמכי.

מלליצי יין ושיר

אתוון דאורייתא
רבי יוסף
ב"ר יהודה ענגיל זצ"ל
העיד חתנו הגאון רבי יצחק
מנחם מארגענשטערן זצ"ל
בהספרו
רבינו בטרם עלה השמימה
החבורים שלו מי שייטיע בהדפסת
החיבורים שלו יהיה לו למליץ
יושר בעולם העליון

די שטערקסטע סגולה פאר אלע פראבלעמען

פארוואס האב איך פראבלעמען אין שטוב?
פארוואס גייט מיך אזוי שווער מיט פרנסה?
פארוואס האב איך צער גידול בנים?
פארוואס קען די דאקטער מיך נישט העלפען?
פארוואס האב איך נישט קיין מזל?

צדקת הצדיק
רבי צדוק
ב"ר יעקב רבינוביץ זצ"ל
אמר קודם פטירתו
שמבטיח כמו הבטחת בעל
מלא העומר שמי שידפיס
דבריו יהיה לו למליץ יושר

בן לאשרי
רבי יצחק ב"ר אשר
אנשיל הוברמן הרב
מרעננה זצ"ל כתב בספרו:
הנני מוסר מודעה שהחלטתי להתפלל
בלי נדר בכל יום על כל אלה שיעיינו
בספרי, ויגידו בשמי דברי תורה
לאחרים שיושעו מכל צרה
שצריכים ישועה בעוה"ז ובעוה"ב.
וכל הלומד בספרי יזכה ליר"ש,
והצלחה בכל טוב, בזה ובבא
וסגולה גדולה בבית לכל הדברים.

שערי זבול
רבי זבולון
ב"ר אברהם משה המבורגר זצ"ל
הבטיח כמה פעמים שיעשה
טובה וימליץ טוב למי שיעשה
טובה לנשמתו, וכך חרות על
מצבתו

תירוץ
זייל די מקטריגים לאזען נישט אז מיינע תפילות זאלען נתקבל ווערען
וואס איז די עצה? זיך איינקויפען מליצי יושר!

זייט מקיים די צוואה פון די זרע שמשון, פלאצקע גאון, אבני נזר, ילקוט סופר, צדקת הצדיק, לב העברי, רבי יוסף ענגיל, רעננה רב, און ר' יחזקאל אברמסקי, ר' זבולון המבורגר זצ"ל וואס האבען מבטיח געווען צו זיין מליצי יושר פאר ווער עס וועט פארשפרייטען אדער לערנען זייערע ספרים.

לע"נ הרה"ק המקובל המלוב"ן ר' רפאל ב"ר אברהם ריס זי"ע

כי תצא למלחמה על אויבך וראית סוס ורכב עם רב ממך, לא תירא מהם כי ה' אלוך עמך המעלך מארץ מצרים. וברש"י: סוס ורכב, בעיני חשובים כולם כסוס אחד, וכן הוא אומר והכית את מדין כאיש אחד (שופטים ו), וכן הוא אומר כי בא סוס פרעה (שמות ט"ו), ע"כ. והקשה בשפתי חכמים מפני מה לא הביא רש"י מקודם הפסוק 'כי בא סוס פרעה', שהרי פסוק זה כתיב קודם הפסוק של 'הכית את מדין כאיש אחד', ע"ש מה שתיקן. אולם אף לתירוץ עדיין קשה מפני לא הביא את הפסוק 'סוס ורכבו'. עוד יש מקשים על דברי רש"י, ממה שכתב בעצמו בפרשת וישלח עה"פ 'ויהיה לי שור וחמור', דרך ארץ לומר על שורים הרבה שור, כמו קרא התרגול, ואינו אומר קראו התרגולים, ע"כ. וא"כ הא"כ אמר כאן דכתיב 'סוס' בלשון יחיד לרמז שכולם חשובים בעיני כסוס אחד, דהרי יש לומר דהטעם דכתיב בלשון יחיד הוא משום דכן דרך בני אדם לומר על סוסים הרבה בלשון יחיד. ונראה דלא קשה כלל, דדוקא אצל יעקב, שאין ראוי שיעקב ישתבח בפניו עשו לומר לו שיש לו שורים וחמורים הרבה, שהרי היה די לומר לו שיש לו קצת מכל אלו המינים, כי הרי עיקר כוונת יעקב במה שאמר לעשו היה לרמוז לו שהוא יכול להכניע את כל הקליפות שבעולם שרמוזים באלו החמשה מינים (ע' זוה"ק ח"א דף קסו), וא"כ לא היה צריך להשתבח בפניו ולומר לו שיש לו הרבה, ולכן אמר 'ויהי לי שור וחמור', דמשמע מועט. אך בודאי מוכרח רש"י לומר שלשון בני אדם לומר לשוורים הרבה 'שור', דאם לא היה דרך בני אדם לומר כן, היה זה נחשב כדובר שקרים כשיאמר שיש לו רק שור אחד בעת שיש לו הרבה. אך עתה שיש במשמעות הדברים הרבה שוורים, נקט יעקב לישנא דמשמע ג"כ מועט, כי לא רצה יעקב להתפאר בפני עשו. אכן בפסוק 'כי בא סוס פרעה' שעוסק בשבחו של הקב"ה, וכאן הוא סיום השירה ותוקף הנס, כשאשר באו סוסי פרעה בים, השיב עליהם את מי

יום ד' פרשת כי תצא ו' אלול
יומא דהילולא של בעל הזרע שמשון זי"ע

**אם לא עכשיו אימתי?
עכשיו הזמן לזכות לברכת והבטחת בעל הזרע
שמשון זי"ע
"תשלומי חן וחסד ושלמא רבא מן שמיא,
ועיניכם תראינה בנים ובני כשתילי זיתים
סביב לשולחנכם, חכמים ונבונים, ובתים
מלאים כל טוב, גם עושר גם כבוד, בני חיי
ומזוני טבי"!!**

ואילו מלך בן מלך אין צריך משיחה
הוא, שמלך שמת הרי הוא מפסיק
להיות מלך - דאין שלטון ביום
המות (ע' רש"י דברים לא:כח),
ממילא בניו זורעו אחריו יורשים
ממנו את המלוכה, ולכן אינם
טעונים משיחה מחדש. משא"כ
כהן גדול שמת, לא פסקה ממנו
כלל קדושת כהונתו, לפי שכהונתו
היא נצחית, ולכן אי אפשר שיוריש
לבניו את הכהונה גדולה,
וכשרוצים למנות כהן גדול בן כהן

הים, בודאי ראוי להגדיל את גדלות
הקב"ה ואת שבחו, ולא להסתפק
בלשון שיכולים לטעות ולחשוב שהיה
רק סוס אחד, ואם בכל זאת הזכיר
בלשון הכתוב 'סוס' בלשון יחיד,
מוכרח לומר שהכוונה הוא שלפניו
חשובים כולם כסוס אחד, וזה שבחו
של הקב"ה. [ולכן הזכיר רש"י דוקא
הפסוק שבסוף השירה, דמסיים בתוקף
הנס, דלכאורה היה ראוי כאן להרבות
בשבח ה' ולומר בלשון רבים, אלא על
כרחך דהיינו משום דגם זה הוא שבח
לה' דכולם חשובים לפניו כסוס אחד]. (זרע שמשון אות ו').

לע"נ הרה"ק ר' ברוך ב"ר יעקב יהושע שפירא ארמו"ר מסשיב זצ"ל יא"צ כ"ח אב

**יולך ויעבוד אלהים אחרים וישתחו להם ולשמש או לירח או לכל צבא
השמים אשר לא צוית. אפשר שפרט הכתוב 'ולשמש או לירח', דרמז בזה
שאלת המין (ע"ז נד:). ששאל: אם אין רצונו יתברך בעבודה זרה, למה אינו
מבטלה. והשיב לו רבן גמליאל: אילו לדבר שאין העולם צריך לו היו עובדין,
היה הקב"ה מבטלה, אבל הרי הן עובדין לחמה וללבנה, וכי יאבד עולמו מפני
השויטים? אמר לו: א"כ יאבד דבר שאין צורך לעולם בו, ויניח דבר שצורך
העולם בו. אמר לו רבן גמליאל:**

גדול צריכים למשוך אותו מחדש.
וד"ל: נראה לפרש מה שכה"ג בן כה"ג צריך משיחה, דהנה כתיב (סוף פ' וילך)
'הקהילו אלי', ופירש"י: ולא תקעו היום בחצוצרות להקהיל את הקהל לקיים
ואין שלטון ביום המות. וכן כתב בתחילת פ' וילך: מלמד שנסתמו ממנו
מעיינות החכמה, ע"כ. ולכן כשמת המלך, ירש ממנו בנו הכח המלוכה שהלך
אז ממנו. אבל כהן גדול איתא בירושלמי (פ' בתרא דהוריות, והובא ברמב"ם
ובכ"מ סוף פ"א סנהדרין) דכהן גדול שחטא מלקין אותו, ואין מעבירין אותו
מגדולתו, ואמר ר' מנא משום דכתיב 'כי נזר שמן משחת אלקיו עליו', כביכול
אני בקדושת, ואהרן בקדושתו, ע"ש. ולכן אף לאחר שמת, לא פסק ממנו
כלל קדושת כהונתו, דהוקש להקב"ה שקדושתו נצחית. ואולי הוא מקריב
קרבנות במזבח של מעלה כמו
שנתבאר בס' שלשלת הקבלה
על רבינו אלי' הכהן. ולכן אי
אפשר שירש קדושת כהונתו
מאביו, כי לא נפרד מאביו
כלל.

עשינו מה שגזרת עלינו אף אתה עשה מה שהבטחתנו!

פאר א נדבה פון \$250 פאר גליון מליצי יושר
וועט מען מודיע זיין ביי די ציונים פון די פלאצקע גאון - ווארשא, **אבני נזר** -
סוכאטשוב, **צדקת הצדיק** - לובלין, **ילקוט סופר** - פאקש, **לב העברי** - הר
הזיתים, **ר' יוסף ענגיל** - ויען, **בן לאשרי חזון יחזקאל שערי זבול** - הר המנוחות
אז איר האט מקיים געווען די צוואה, און יעצט איז די צייט פאר זיי מקיים צו
זיין זייערע הבטחה!

געדענקט "מקח בלייבט מקח"!
gilvionmy@gmail.com 732-510-0560

וא"ת [דאע"ג דלא פסק
קדושת כהונה מאביו, מ"מ
עדיין יש לומר דבנו יורש
הכהונה מאביו], וכמו [דכתיב
גבי משה רבינו] 'ואצלת מן
הרוח', כמדליק מנר, ונר עצמו
אינו חסר. [הוא הדין גבי כהן
גדול, דאע"ג דלא נפסק קדושת כהונה מאביו, מ"מ בנו יורש ממנו הכהונה,
וא"כ נימא דבן כהן גדול אינו צריך משיחה. וי"ל] דהנה כל אצילות, הוא
הארה נמוכה מהאור שנאצל ממנו, ולכן צריך משיחה חדש, [דאינו מקבל
קדושת כהונה מאביו בשלימותו], עכ"ל.

ובאות ז"ל הוסיף להוכיח זאת, מהא דאיתא במנחות (דף נא:): כהן גדול שמת
ולא מינו כהן אחר תחתיו - מנחתו קריבה משל יורשין. דמוכח מזה, שגם
אחר מיתת הכהן גדול, עדיין הוא כהן גדול לכל דבריו, עד שימנו כהן אחר
תחתיו.

וד"ל: ויש להוסיף בה דברים, דאיתא במנחות דכהן גדול שמת ולא מינו כהן
אחר תחתיו, החביתין קריבין משל יורשין. והרמב"ם (פ"ג תמידין ומוספין
הכ"ב) כתב שמקריבין עבור כפרתו. הרי שנחשב כהן גדול גם בעוה"ז כל זמן
שלא מינו כהן אחר תחתיו. וא"כ איך תאמר שירש בנו הכהונה מאביו, הרי
כל זמן שלא משחו את הבן, הרי עדיין הוא עצמו [והיינו אביו שמת] כהן,
שהרי קריבין החביתין מנכסיו. וירושא לא שייך אלא במקום שלולי היורשין,
לא היה של המוריש, אלא היה הפקר כמו נכסי הגר. אבל בכהונה, כל זמן
שלא נמשח בנו ולא ירש הכהונה, הרי הכהונה עדיין של אביו. רק אם ירצו
למנות כהן אחר, אז תפסוק הכהונה בעוה"ז מאביו וכו'. וזה כמו שכתבתי
לעיל דכהן גדול אינו נפסק כח כהונתו בשעה שמת, ולכן חביתין קריבין
משל יורשין, ואינו דומה למלך.

ובערת הרע מקריבין. אמרו (שבת קכא:): דכל חיות המזיקין, נהרגין בשבת.
והוא לכאורה תמוה, כי בשבת אין נמצאים כלל שום דינים, ואפילו הדינים

באמת בעלים של הקרבן, ולזה פירש שהוא משום כבוד אביהם, ויש לו זכות כפרה, אף שאין
המת בעלים, מ"מ אפשר לנדב עבורו באיזה בחינה וכו', עכ"ל.

לעולם בהם, מפני מה לא בטלו. לזה אמר הכתוב 'ולשמש או לירח' הם ג"כ
עובדים, וא"כ אם אבטל את אלו, יתחזק הטעות לעבוד לשמש או לירח
בשביל שלא בטלו.

**כי יפלא ממך דבר למשפט וגו' וקמת ועלית אל המקום אשר יבחר ה' אלהיך
בו.** אפשר רמז [במה שאמר 'ממך', דבא להורות] שלא ימתין עד שיבוא
השאלה על ידי מעשה, רק על ידי שיפלא 'ממך' דבר למשפט, [דעדיין אין זה
נוגע למעשה, רק זה נוגע לך לבד לידע הדין], מיד 'וקמת ועלית' כדי שתדע
כשיארע לך להורות למעשה.

ובאת אל הכהנים הלויים ואל השופט אשר יהיה בימים ההם. אפשר ירמוז
כמו שאמרו (יומא כו:): לא משכחת צורבא מרבנן דמורה הוראה אלא דאתא
משבט לוי או מיששכר, ע"כ. [ולכן אמר 'ובאת אל הכהנים הלויים', דיש להם
כח הוראה]. או 'ואל השופט אשר יהיה בימים ההם, דגם מלך יש לו כח
הוראה, כמו שכתב המהרש"א שם, שדוד המלך הלכה כמותו, משום דמלך
שאני דמסיק שמעתא אליבא דהלכתא.

לע"נ הג"ד אברהם יעקב ב"ר מאיר פאם זצ"ל יא"צ כ"ח אב

למען יאריך ימים על ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל. כתב האבני נזר (יר"ד
סימן ש"ב אות ט"ז), דגדר החילוק בין כהן גדול בן כהן גדול דטעון משיחה,

א מדומני דזה כוונת רבינו, ואולי כוונתו לדייק דלא כתיב 'במשפט', והיינו בשעת המשפט,
אלא כתיב 'למשפט', שזה יהיה נוגע למשפט לעתיד.

ב אבל החזו"א (קדשים סימן ל"ד ס"ק ד') כתב דאין כוונת הרמב"ם דהכה"ג שמת נשאר בעל
הקרבת להתכפר בו, וז"ל: ונראה דהסביר הרמב"ם למה רמיה התורה חובה על בניו כיון שאינם

'מעגלי צדק' על פרשת ראה מסוגל

לעשירות

ר' ישראל וואלף מאנדעל היה עשיר, ונהפך עליו הגלגל ונעשה יורד ונצרך לבריות, ואמר לו הרה"ק בעל מעגלי צדק מדעוש: תהגה בספרי מעגלי צדק פרשת ראה, ותוושע ממצוקתך ויהיה לך הרחבה גדולה בלי מצרים. וכך היה, שאחר שלמד מעגלי צדק על פרשת ראה, נושע ויצא ממצור למרחב, והתברך בהשפעה מרובה בכל עניו. (הקדמת מעגלי צדק).

ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקלה. יש לפרש לפי מה שאמרו (פסחים נ.'): 'מה ראית, עליונים למטה ותחתונים למעלה'. דהנה אמרו חז"ל כל המקיים את התורה מעוני סופה לקיימה מעושר, והיינו ב' נסיונות [דמי שמתגבר על נסיון העוני, יוכל להתגבר על נסיון העושר], כמו שנאמר (משלי ל:ח): 'ריש ועושר אל תתן לי, שב הפנים יוכל ח"ו לנסות מני דרך החיים, והעצה היעוצה לזה היא לידע כי לא כאשר הוא באותה בחינה בעת ההוא, כן יעמוד לעולם, כי גלגל החזור הוא, וכמעט קט עולם הפוך לפניו, מגדר העניות והשפלות יוכל לעלות למעלה רמה באותו יום ממש, וכמו כן להיפוך ח"ו.

ועל זה נאמר (בר"ר כא"י): אין 'עתה', אלא תשובה, כלומר לידע כי רק בעת ההוא שעומד בה, הוא במעמד הלוה, אבל אח"כ יוכל להיות להיפוך. וא"כ יצייר תמיד נגד עניו [דגלגל החזור הוא, ואז] לא ימוט לעולם בשום אחד מהפנים.

ועל זה אמר [ושאל] 'מה ראית', מאחר שהיה בגודל העניות וניצל מזה, [לכן שאל באיזה אופן ניצלת. והשיב לו, דניצלתי מעניות] ע"י ש'עולם הפוך ראיתי', כלומר שבכל עת היה למראה עיני שכלי שהעולם יכול להתהפך עליונים למטה וכו'. ואמר לו: 'עולם ברור ראית', כי כן הוא בבירור, שהעולם הוא כך גלגל חוזר בעולם וכו'.

והנה כבר נודע פירוש רש"י על מה שנאמר 'אנכי מצוך היום', דבכל יום ויום יהיה בעיניך כחדשים וכו'. ועל דרך זה אמר כאן 'ראה', שכן תצייר בדעתך ש'אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקלה', שבכל יום יוכל להתהפך לקלה או לברכה, והוא 'לפניכם', כלומר בידכם הדבר מסור אם תישבו דרכיכם ותאבו ותשמעו את הברכה וכו'. (מעגלי צדק).

הקדושים שובתים בשבת, ולכן כל חייבי מיתות אין נהרגין בשבת, ומדוע חיות המזיקין נהרגין בשבת. אך באמת הריגת מזיקין שלא זיקו, אינו ענין כלל לחייבי מיתת ב"ד, שחייבי מיתת ב"ד אינם מזיקין לכלל ישראל, והעונש הוא רק לשלם לעושה הרע כרעתו. ואף שכתוב "ובערת הרע מקרבך", [דמשמע דזה תועלת שלא יהיה רע בקרבך], הוא רק שלא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים, והיינו שלא תגיע להרשעים התועלת שיש לכלל ישראל, מאחר שאינם ראויים לכך, אבל לא מפני שלא יקלקלו הכלל ישראל, ולכן הוא רק בחינת גבורה, אבל הריגת מזיקין היא שלא יגיע אצלינו היזק מהם, והיא שמירת עצמנו, וזה שפיר בחינת חסד. (נאות הדשא ח"א עמוד קפ"ו).

לע"נ הרה"ק ר' אברהם משה ב"ר שמחה בונם מוארקא זצ"ל י"א צ"ב אלול

חודש אלול. בעל הטורים (דברים לו:) כתב וז"ל: 'ומל ה' אלקיך את לבבך ואת לבב, ר"ת אלול. לכך נהגו להשכים ולהתפלל סליחות מאלול ואילך. וכן 'לולא האמנתי לראות בטוב ה', תיבת 'לולא', אותיות 'אלול', דמחודש אלול ואילך חרדתי נגד ה', עכ"ל. ונראה דנרמז בפסוק 'ומל', לרמז שבחודש אלול הוא זמן התשובה, וכתרגומו 'ויעדי ה' אלהיך ית טפשות לבך'. וכן בתיבת 'לולא' נרמז אותיות 'אלול', שאז הזמן לתקן מעשיו כדי שלא יגרום החטא, כמו שנדרש מפסוק זה בגמרא (ברכות ד.), דאמרו שם: כתיב 'לולא האמנתי לראות בטוב ה' בארץ חיים', תנא משמיה דרבי יוסי, למה נקוד על 'לולא', אמר דוד לפני הקב"ה: רבש"ע, מובטח אני בך שאתה משלם שכר טוב לצדיקים לעתיד לבוא, אבל איני יודע אם יש לי חלק ביניהם אם לאו, שמא יגרום החטא, ע"כ. וזה כוונת הבעל הטורים שכתב דמחודש אלול ואילך חרדתי נגד ה', שזה נרמז ב'לולא' כאמור.

ומטעם זה אומרים מזמור הזה בחודש אלול, מפני שנוצר בו פסוק זה. דאילו מפני דדרשו (ויקרא רבה כ"א, ד) 'אורי' בר"ה, 'וישעי' ביה"כ. לא היו צריכין לאומרו רק בר"ה ויוה"כ, ולא בחודש אלול. רק מפני שבו נרמז שבאלול צריך לתקן מעשיו שלא יגרום החטא, לכן אומרים זה בחודש אלול, שמר"ח ואילך מתחילין ימי רצון, שאז עלה משה רבינו ע"ה לקבל לוחות אחרונות וכו', ולכן תוקעין בכל החודש להזהיר על התשובה שאז הם ימי רצון, ולכן מתחילין לומר מזמור זה דכתיב בו 'לולא'. ומאחר שהימים ימי רצון, הוא זמן מתוקן לתשובה וכו'.

ואף דזמן תשובה לעולם, כמו שאמרו במדרש (דברים רבה ב', י"ב) שערי תפילה פעמים פתוחים פעמים נעולים וכו', מה המקוה הזה פעמים פתוח וכו', אבל היס לעולם פתוח, כך ידו של הקב"ה לעולם פתוחה לקבל שבים, ע"כ. מ"מ בהימים האלו שהם ימי רצון, מסוגלים לתשובה יותר.

וכתיב באותו מזמור 'אחת שאלתי מאת ה' אותה אבקש שבתי בבית ה', ושמעתי בשם הרבי ר' בונם זצ"ל הפירוש: 'אחת שאלתי מאת ה', שעל כל פנים 'אותה אבקש' וארצה לשבת בבית ה'. וכעת ראיתי כתוב ב'קדושת לוי' (פ' עקב) ששמע מהרבי ר' מיכלי זצ"ל פירוש זה, רק שם כתב דהפירוש 'אותה אבקש' קאי על תפילה, שיופיע בו השי"ת חשק שאתפלל להשי"ת תמיד 'שבתי בבית ה'.

לזכות מ.ב.ה.פ. להצלחה מרובה במעשי ידיו

צדק צדק תרדוף למען תחיה וירשת את הארץ אשר ה' אלהיך נותן לך. איתא במדרש תנחומא: כל הדין דין אמת לאמתו זוכה לחיי העוה"ב, שנאמר 'כה אמר ה' שמרו משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבא'. ובספרי אמרו: כדאי היא מינוי הדיינים הכשרים להחיות את ישראל ולהושיבן על אדמתן. ויש לבאר הדברים לפי מה שכתב בכוכב מיעקב (פ' בחוקותי) לבאר הפסוק (ירמיהו ז:יא) 'קורא דגר ולא ילד, עושה עשר ולא במשפט, בחצי ימיו יעזבנו ובאחריתו יהיה נבל'. ופירש במצודת דוד וז"ל: כמו עוף ה'קורא', ממשיך אחריו אפרוחים בצפצוף הקול, וזה 'דגר', והוא לא ילד, ולכן הוא דבר שאין מתקיים, כי כשיגדלו האפרוחים, יבינו שהוא לא ילד ויעזבו אותו. כן הוא המקבץ עושר 'ולא במשפט' יושר, כי אם בערמת הלב, כי העושר הזה לא יתקיים בידו, ובחצי ימיו יעזוב העושר ההוא, ובסוף יגולה לאנשים ערמת לבו ויהיה מוחזק ל'נבל', עכ"ל.

והנה מבואר במדרשי חז"ל דכל המקרים המשיגים את האדם בממונו, לא ישיגו אותם כי אם בממון שאינו שלו, לא כן בממון שאסף בצדק ומשפט, לא ישלוט בו שום עשק וגזל. כמו חיה ועוף שאדם מגדל אותם בביתו לא תברח ממנו, וזה המשל אשר אחז הנביא 'קורא דגר', כי העופות שמגדלת אפרוחים שלה, אין לה מהצורך לשרוק ולצפצף כל כך לאסוף אפרוחיה אצלה, כי מעצמם באים להסתופף בצל כנפיה. אכן ה'קורא' שהוא מגדל אפרוחים זרים, הוא צריך לצפצף ולדגור ולשרוק, כי תמיד הם בורחים ומתרחקים ממנו, כי לא הוליד אותם. כן ממש הממון אשר לאדם ביושר והם שלו, אז אינו צריך לצפצף אל המעות שיהיו קיימים אצלו, כי קנין כספו הוא. לא כן העושה עושר

ולא במשפט, הוא צריך לצפצף אל המעות שלא יברחו ממנו. וזה כונת הפסוק 'קורא דגר ולא ילד' היינו שקורא ומצפצף כיון שהוא לא ילד, כן 'העושה עושר ולא במשפט' צריך לצפצף, כי בחצי ימיו יעזבנו, עכ"ל. וזהו כונת הפסוק 'צדק צדק תרדוף' ירמוז על מינוי הדיינים, שעל ידי כך יהיה הממון שלך בצדק, כי ע"י מינוי הדיינים תנצל מקנין שאינו שלך, ואז לא יעלה עין אחרים עליו, והעושר אשר תאסף תחיה ביושר, ויעמוד לך כל הימים 'למען תחיה וירשת את הארץ'.

לע"נ הג"ר יחיאל ב"ר צבי דוב שלעזינגר זצ"ל אביו של בעל לב העברי, י"א צ"א אלול

וקמת ועלית אל המקום וגו' ובאת אל הכהנים וגו' אשר יורוך. אפשר לומר דכאן מרומז הענין דאפשר לברר שאלה ע"י 'עליית נשמה', וע"י 'שו"ת מן

שבת כי תצא ט' אלול יומא דהילולא של הרה"ק רבי צדוק הכהן מלובלין ז"ע

אם לא עכשיו אימתית?

עכשיו הזמן לזכות לברכתו והבטחתו! "אהיה מליך יושר למי שידפיס דברי!"

לכבוד עורך גליון מליצי יושר

ראיתי המכתב שהבאתם בפרשת ואתחנן מה שאמר הרה"ג ר' יוסף חיים גרינוואלד שליט"א בשם הרה"ק ר' דובער בנו של בעל התניא זי"ע, דאם אין מקבלים קבלה טובה בציון של הצדיקים, אז אין לנו פתחון פה מהם לבקש שיתפללו עלינו.

הנה שמעתי מהרה"ג הנ"ל בנסיעתי עמו למקומות הקדושים, דבר נפלא, דיש אנשים ששואלים מדוע לא רואים הישועה אחר שכבר התפללו רבות פעמים במקומות הקדושים. ואמר בשם אחד מהגדולים ע"פ משל, עושר אחד שגר בניו יורק, והרופא אמר לו שלצורך בריאותו, הוא מוכרח לנסוע למיאמי כמה פעמים בשנה. העושר צלצל לאדריכל במיאמי וצוה שיבנו לו ארמון מפואר. אחר חודש ימים, העושר צלצל ושואל: 'הארמון מוכן?' אמר לו האדריכל: 'מוכן? עדיין עומדים באמצע חפירה להכין היסודות'. עבר עוד חודש, והעושר צלצל ושואל 'הארמון מוכן?' אז אמר לו האדריכל: שאלות כאלו שואל רק מי שאין לו שום ידיעה איך בונים ארמון, וגם מי שאינו נמצא כאן במיאמי. כי מי שיוודע איך בונים ארמון, או מי שנמצא כאן ורואים שעשרות פועלים עובדים מבוקר עד הערב על הארמון, אינו שואל שאלות כאלו.

ככה הוא בנוגע לפעול ישועה, מקודם שאפשר לפעול ישועה, צריך לסלק המקטריגים והמטשינים שיש עליו, רק אחר כך אפשר לפעול ישועה, וזה לוקח זמן. רק מי שאין לו מושג כמה מקטריגים יש לכל אחד ואחד ע"י עבירות שעבר במשך כל הגלגולים שלו, ורק מי שנמצא כאן בעוה"ז ואינו רואה פעולת ועבודת הצדיקים למעלה, הוא שואל שאלות כאלו, עכ"ד.

ואני מוסיף על דבריו, דיש סגולה בדוק ומנוסה למהר הישועה, וזה אם עוזרים לצדיקים לסלק המקטריגים, וזה ע"י תשובה ומעשים טובים, כמאמר חז"ל 'תשובה ומעשים טובים כתרס בפני הפורעניות'.

[בשעת כתיבת המכתב, נתעוררתי דמדוע צריך 'תרס' בפני הפורעניות אם עושים תשובה, דהרי הפורעניות בא מכח העבירות, ואם עשה תשובה, הרי נתבטל ממילא הפורעניות, וגם מדוע צריך גם 'מעשים טובים', וצ"ע].

רב תודות

יואל ברוין, קרית יואל

תגובת המערכת

בנוגע קושייתך מדוע צריך 'תרס' בפני הפורעניות אפי' לאחר תשובה. ראה ברמח"ל (דרך ה' ח"ב פ"ג אות ה') שכתב דיש שני סוגי יסורים. (א) יסורי כפרה - שתכליתה למרק העונות. (ב) יסורי הערה - שתכליתה לעורר הלב לתשובה, ע"ש. וכונתו דאמרו (יומא פו.) דתשובה מועיל רק על מצות עשה, אבל על "ל"ת אינו מועיל תשובה בלי יוה"כ, ועל חייבי כריתות ומיתות ב"ד [ומיתה בידי שמים], אינו מועיל תשובה ויוה"כ בלי יסורים, ע"ש [וזה גם בעבר בשוגג, ע' יור"ד סי' קפ"ה ס"ד].

ועל "יסורי הערה", אמרו "אם אדם רואה יסורין עליו יפשפש במעשיו", דכיון דהיסורין באים רק לעורר אותו לתשובה, לכן ע"י שבטל הסיבה, ממילא בטל המסובב, וינצל מצרותיו. ואילו על "יסורי כפרה" דלא מועיל תשובה לבד, על זה אמרו חז"ל "תשובה ומעשים טובים כתרס בפני הפורעניות", דאע"ג דנגזר עליו יסורין, וגזירה זו לא נתבטל אפי' שעשה תשובה, דהרי זה 'יסורי כפרה', עם כל זה תשובה ומעשים טובים זה 'תרס' ומגין בפני הפורעניות. וכן על יסורי כפרה אמרו חז"ל "מי שיש לו חולה בתוך ביתו ילך אצל חכם ויבקש עליו רחמים", ו"צדיק גוזר והקב"ה מקיים", כי תשובה לבד לא מועיל בלי יסורים.

גוים שהקב"ה חפץ בחיותם, אבל כשדים שהקב"ה מתחרט עליהם שבראם, א"כ אסור ללמדם אותן שבע מצות.

ולפ"ז מתורץ קושית התוס' (חגיגה יג.) בהא דאיתא התם: א"ר אמי אין מוסרין דברי תורה לעכו"ם. והקשו התוס', ממ"נ, אי איירי בשאר מצוות שבתורה, א"כ תיפוק ליה משום שאסורים ללמדם תורה, ואי איירי בשבע מצות שלהם, הא שרי ללמד אותם וכנ"ל.

אבל לפי הנ"ל י"ל דהגמ' בחגיגה איירי בכשדים שאין ראוים ללמוד שבע מצוות שלהם, ומ"מ אין השבע מצוות בכלל 'נכרי העוסק בתורה שחייב מיתה', דכל הטעם שעכו"ם העוסק בתורה חייב מיתה הוא משום שהתורה מאורסת לבני ישראל, כדכתיב 'תורה צוה לנו משה מורשה', אל תיקרי 'מורשה', אלא 'מאורשה', וזה לא שייך בשבע מצות ב"נ, שגם לב"נ מותר ללמוד אותם. וע"ז אמרו בחגיגה דמ"מ אין מוסרים אותם לעכו"ם.

לדפואת ר.מ.ב.ע.י.ה.

חודש אלול בלקוטי תורה דהאר"ז לפרשת תצא כתב עה"פ 'ובכתה אביה ואמה ירח ימים', דהיינו על עונותיה, ו'ירח ימים' הוא חודש אלול, שהם ימים מסוגלים לתשובה. ונראה לע"ד על פי דבריו, דהגם דמובא (שער המצוות ואתחנן) דאין לומר תהלים בלילה, אבל באלול ותשרי עד אחר סוכות, לא נקראו 'לילות', ומותר לומר בהם תהלים אם אי אפשר לו בשעה זו ללמוד, או שיש לו קביעות להשלים ב' פעמים תהלים בכל שבוע כיון דמזמורי תהלים ב"פ הם כמנין 'כפר' כנודע, ואז יכול להשלים גם בלילה.

ובזה מתורץ קושיה חמורה, דמשה רבינו הזכיר כמה פעמים בתורה 'לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי', ולמה לא הזכיר שלא ישן, הרי אמרו דהנשבע שלא יאכל ז' ימים, והנשבע שלא ישן ג' ימים, מלקין אותו וישן מיד, הרי דשינה קשה יותר מאכילה ושתייה, ולמה לא הזכירה. אך לדברינו ניחא, דשינה זמנה בלילה, ומבואר בספח"ק (ע' זוהר תרומה קעג.) דבעת שמלאכי השרת רוצים לומר שירה, הם יורדים ומפילים שינה על בני אדם, אבל ביום אינו זמן שינה. וכיון שבזמני תשובה ותפלה כחודש אלול ותשרי, אז נקרא גם הלילה יום, א"כ לא היה הכרח לשינה, וא"כ אין זה חידוש שמשה רבינו לא ישן אז, כי עסק אז בתפילה.

השמים', כמו שהיה עושה בזה רבינו יעקב החסיד, כמובא בשם הגדולים (מערכת י' סי' רכ"ד), וזה שאמר 'וקמת ועלית אל המקום', היינו למעלה בשמים כדי לברר שאלתך. אך דבר זה לא יכול לעשות 'כי אם אשר יבחר ה' אלקיך בו', והיינו יחידי סגולה, משא"כ המון עם בכלליות, הם צריכים לעשות כמו שמסיים הכתוב 'ובאת אל הכהנים וגו' ככל אשר יורוך'.

מקרב אחיך תשים עליך מלך, לא תוכל לשים עליך איש נכרי. נראה לפי מה ששמעתי בשם מרן החתם סופר ז"ל, כי מתחילה היה הנביא מודיע מי בחר ה' למנהיג ולמלך, ועכשיו דאין חזון, אז הסכמת כל העם שבוחרים באיש אחד, זה מוכיח כי זהו רצון ה'. ולפ"ז יש לפרש הכתוב כך: 'מקרב אחיך' צריך להיות נבחר דיין, ולא ע"י ערכאות של נכרים, כי רק אז יודעים מהו רצון ה', וזה שאמר 'לא תוכל לתת עליך איש נכרי', והיינו ע"י ערכאות של נכרים.

בלבתי רום לבבו מאחיו ולבלתי סור מן המצוה וגו'. פי', כי עיקר הטעם שמעורר האדם לגאווה, הוא אם הוא עובד ה' בכל מאודו, אז יוכל להיות שיהיה לו גאות על כך. על כן אמרה התורה 'בלבתי רום לבבו', אף שאתה במדרגה של 'בלבתי סור מן המצוה ימין ושמאל'.

לע"נ הרה"ק ר' צבי ב"ר אברהם זצ"ל, הצדיק נסתר מפרשבורג י"א צ"כ"ח אב

ארבעה מתחרט עליהן הקב"ה שבראם, ואלו הן: גלות, כשדים, וישמעאלים, ויצר הרע. (סוכה נב.) כתב הג"ר יוסף ענגיל (בית האוצר מערכת א-ד אות ט), דיש נפ"מ להלכה במה שהקב"ה מתחרט על שברא הכשדים, דעיד"ז דינם שונה משאר הגוים. דהנה בסנהדרין (דף נט.) איתא: אמר ר' מאיר מנין שאפילו גוי שעוסק בתורה שהוא ככהן גדול, שנאמר 'אשר יעשה אותם האדם וחי בהם', כהנים לויים וישראלים לא נאמר, אלא 'האדם', הא למדת שאפילו גוי העוסק בתורה הרי הוא ככה"ג. [ואמרו שם דהיינו דוקא בשבע מצות בני נח, אבל בשאר מצות אמרו דגוי שעוסק בתורה חייב מיתה].

וביאור הלימוד מקרא ד'אשר יעשה אותם האדם וחי בהם', הוא ע"פ דאיתא בפסיקתא (פרשה מ') דאין הקב"ה חפץ באבידתם של רשעים, דכולם ברואים ומעשי ידיו של הקב"ה, וכמו שאין האדם שיוצר כלי חרס מבקש שישתברו קנקניו, וכיון שהקב"ה חפץ בחיות שלהם, הרי הם בכלל 'אשר יעשה אותם האדם וחי בהם', שמתור ללמדם שבע מצות שלהם. ברם כל זה הוא בשאר

לזכות דבורה רחל בת חיה הינדא להצלחה בכ"ע
ויצאו זקניך ושפטין ומדרו. הרמב"ם (פ"ה סנהדרין ה"א) כתב וז"ל: ולמידת החלל אלא על פי בית דין הגדול, שנאמר כל הדבר הגדול יביאו אליך, עכ"ל. ובסוף משנה שם העתיק דברי הרמ"ך שהקשה וז"ל: תימה שמביא הרמב"ם קרא ד"כל הדבר הגדול יביאו אליך", ואילו בגמרא (סנהדרין יד.) מביא פסוק אחר, דכתיב 'ויצאו זקניך ושפטין', עכ"ל.

ויש לומר, דאמנם כן הא שמדידת עיר הקרובה אל החלל נעשה ע"י סנהדרין הגדולה, ילפינן מ'זקניך ושפטין' המיוחדין שבשופטין, אבל אי מהא ה"א שיכולים לבוא חמשה או שלשה מסנהדרין הגדולה למדידת החלל, מבלי הוראת כל הסנהדרי גדולה כולה. אבל כיון דכתיב 'כל הדבר הגדול יביאו אליך', ילפינן שאלו הדיינים מסנהדרי גדולה היוצאים למדידת החלל, הם יוצאים על פי הוראת הסנהדרין כולה של שבעים ואחד.

וכן משמע מהא דתני בתוספתא (סוטה פ"ט ה"ב): כיצד עושיין לו, שלוחי בית דין יוצאים ונוטלין סימנים וחופרין וקוברין אותו ומציינין את מקומו עד שיבואו לבית דין הגדול שבלשכת הגזית וימדו'. ומדקתני 'עד שיבואו לבית דין שבלשכת הגזית וימדו', משמע שאע"פ שהמדידה היא בחמשה זקנים שמבית דין הגדול שבירושלים, אבל הם אינם יוצאים למדוד אלא על פי הוראת סנהדרין כולה שבלשכת הגזית, והיינו בהוראת סנהדרין של שבעים ואחד.

תולדות הגה"ק רבי צדוק הכהן מלובלין

זי"ע

בשנתו אחרונה, הלכו כחותיו ודלו מיום ליום, וידע כי קרוב קצו לבא, הוא השתדל לאסוף ולכנס את כל כתביו בנגלה ובנסתר שהיה שומרם בארגו נעול כל ימי חייו, ועין איש לא ראתם, רק סמוך לפטירתו גילה ברמז לבנו וחתנו החורגים שנתחנכו וגדלו אצלו מילדותם, את רצונו שלאחר פטירתו יתעסקו בכתביו וידיפוסום ויפיצום, והוא יהיה למליץ טוב עבור המסייעים והמתעסקים בזה.

הוא הזכיר את צוואת הגה"ק **רבי לייבוש חריף אב"ד פלאצק בעל 'מלא העומר'** שצויה להוציא ספריו לאחר פטירתו, והבטיח בשכר זה לעשות טובה לכל המסייעים בהדפסת ספריו, והעיד עליו הרה"ק רבי צדוק, שהרב מפלאצק קיים את הבטחתו. **וכן הבטיח הרה"ק ר' צדוק שאף הוא ימליץ טוב עבור כל המביאים לרפוס והמסייעים בהדפסת ספריו.**

בבוקרו של יום ט' אלול בשעה עשר בבוקר אחזוהו השבץ, מיד החלו להגיד תהלים בכל בתי מדרשות שבלובלין, בבית מדרשו של הרה"ק ר' צדוק עמדו ליד ארון הקודש אשתו הרבנית ובתה ומררו בבכי, זעקתם עלתה השמימה בקול קורע לב, אולם אהה ארון הקודש נשבה, נצחו האראלים את המצוקים ובקדושה וטהרה עלתה נשמתו בסערה השמימה, את הלווייתו עכבו עד למחרת למען יוכלו המוני חסידיו לבוא ממרחקים ולהשתתף בהלווייתו, אלפים נהרו אחר ארונו שנטמן באהל של ידידו הנאמן בעל התורת אמת **מלובלין.**

בנים אמנם לא השאיר אחריו, אולם דבריו הם הם זכרונותיו, ונתקיימו בו דברי המדרש תנחומא (פ' נח): בשעה שהאדם מסתלק מן העולם בלא בנים הוא מיצר ובוכה, אמר לו הקב"ה למה אתה בוכה, מפני שלא העמדת פרי בעוה"ז, יש לך פרי יפה מן הבנים וגו' התורה שכתוב בה 'פרי צדיק עץ חיים', 'בנים' אינו אומר, אלא '**פרי צדיק.**'

גם לשון הכתוב משמע הכי, מדכתיב 'ויצאו זקניך ושפטין ומדרו', דלכאורה הוה ליה למכתב 'ובאו', דהא ביאתם היא העיקר בצורך המדידה. אלא להכי כתיב 'ויצאו' להורות שיש חשיבות גם ביציאתם, שהם יוצאים בהוראת סנהדרי גדולה שבלשכת הגזית כשלוחיהם.

לזכות מ.ב.פ.ד. להצלחה בכ"ע

כח הבטחון. רבינו בחיי כתב בספרו כד הקמח נקודה גדולה בענין הבטחון, שפענין הבטחון בה' הוא, אשר לבו חזק בבטחונו כאלו הבטיחו ה', והדברים עמוקים מאד. ובה תירצתי מה שמביאים מעשה נורא מהאדם הגדול הגאון מן רבי ירוחם ליבאוויץ זצ"ל המשגיח דמיר, שבזמן שפרצה מלחמת העולם הראשונה עוד בהיות הישיבה במיר, קרה מעשה נורא בר"ה, בהיות כל בני הישיבה נאספים לתפילה, והתפללו אז בבית הכנסת הגדול במיר בחצר בית הכנסת שנקרא 'שולהוף', והגיעו פתאום חיילים רוסיים והקיפו את כל החצר באין יוצא ובא, וחיפשו משתמטים מהשרות הצבאי. והנה כל בני הישיבה היו משתמטים מהצבא, וסכנה איומה היתה נשקפת להם, בהיותם כולם כאחד עלולים להלקח ישר לחזית, שקלו אז אם לא כדאי שבני הישיבה יתפזרו בין המתפללים, כי אם החיילים יגיעו לביהכ"נ הגדול ויראו לפניהם ציבור שלם

איר קנט באשטעלען פאר שבת באווארפען-שבע ברכות-בר מצוה
 א ספעיעלען גליון מיט די נאנטן פון די בעלי שטחה ארומגעניידיקט
 אין דאס פארשיינעלען ביי די שטחול
 אין די וועט פון די צדיקים וועט נשטן ווערען ספעיעניג

בשורה טובה!
 אפשר להשיג הספרים
בקודש חזיתך - שמורות עיני,
 ליקוטים נפלאים על עניני שמירת עינים.
 גם אפשר להשיג ספרים אחר במחירי סקן.
 פוזר פיזור למטרות ופוזר
718-871-6718

סגולה פאר ערליכע קינדער
 סגולת אריה"ק כהדרכת הרה"צ מ'אראד זצ"ל

אריינברענגען ידאת חטא אין אייערע קינד דורך א שטיין ביי קברי צדיקים.

- וואס טוהט מכן דורות ישרים:**
- א ת"ח וירש וואס טוהט עס שוין אסאך יאהרן צו העלפן אידן, וועט עס טוהן פאר אייער יצועה פדיוונט. בנאמנות. קאפידיענשעל.
 - יעדע נאמען איז א באזונדערע שטיין. באזונדערע עבודה און תפלות פאר א לעבנערע צייט. אלעס ווערט געטוהן מיט גרויס איבערגעגעבענקייט. מיט כוונה, במתנות, אזוי האט עס די ריכטיגע כח.
 - מ'שרייבט די נאמען נוסח אויפן שטיין סיי פאר מען באקט די חלות און סיי נאכדעם אזוי ווי אלע שיטות. די שטיין בלייבט אין רעם אויווען פאר 2 וואכען.
 - מ'זאגט די תפילה 18 מאל אויפן שטיין, די ריכטיגע צייטען.

דוקא אויך רעם מקבלדיגע אופן פון **מכן דורות ישרים** ווערט מען די עס ווערט מקיים די ווערטער פון אריה"ק אויפן האר: **יבצר חלב - אצבעדען זיין מצוץ צו אדישקייט**, **שחמך לב לשמים** (לטהב - סירטשען די נאמען **מנעטש**), **והוא מלאים - (הנטש ווען אנאנדער)**, **מ'קען עס געבען פון מעשה.**

פאר פרטים רופט-טקסט מכן דורות ישרים
 dorosyesharim@gmail.com 917-635-3883

תולדות בעל החזון יחזקאל זי"ע

כשבא אברך אחד לפניו שהתחיל במשרה חדשה להיות מגיד שיעור, נתן לו ברכה שימצא חן בעיני אלקים ואדם. והסביר לו שהיא הברכה הכי גדולה שיש לתת לו.

וביום שנסע האברך למשרתו החדשה היה ראש חדש, ואמר לו בעל החזון יחזקאל כך: היום אמרנו בהלל 'מה לך הים כי תנוס הירדן תסוב לאחור' וגו'. ולכאורה כל זה נראה מיותר, מדוע יש לשאול ואח"כ להשיב תשובה, הלא יש לומר התשובה מייד. אלא דוד המלך ע"ה מלמדנו איך ללמוד, דזה דוקא ע"י שאלה ואח"כ להשיב, כי כך מבינים יותר התשובה. ואף אתה כשאתה מלמד לתלמידים, תמיד תמסור הדברים דרך שאלה ותשובה.

עוד אמר לאותו אברך: בהדלקת הנרות בבית המקדש אין צריכים דוקא כהן, אבל הטבת הנרות צריכה כהן. וכמו כן בלימוד תורה, עצם הלימוד הוא ג"כ חשוב, אבל ההכנה להכין התלמיד להיות כלי הראוי, זהו העיקר. כשנכנס אצלו ראש ישיבה שהתאונן לפניו שפתח ישיבה חדשה ויש לו רק שלושה תלמידים. קם החזון יחזקאל זצ"ל לעודדו באמרו אליו: אני התחלתי בתלמיד אחד, ונעשה מזה לאחר זמן ציבור של מאתים וחמישים תלמידים, ואתה הרי אתה מתחיל כבר עם שלושה תלמידים.

צופרדיענע עלטערען פון מכן דורות ישרים זאגן:

- מיין קינד איז געווארען א אנדערע מענטש. ער לערנעט מוסר, ער וויל ענדיגען א מסכתא
- מיין זון בעהט מיר זינען מיר 5 מינוט פאר סוף זמן קריאת שמע
- מיין יצחק האט אריבערלייגט א פילטער
- איך האב נישט געהאט קיין מנחה פארדעם, נישט וויסענדיג וואס מיין בחור טוהט
- כדאב אנגעווייבן וועגן הצלת מיין מיניע קינדער נאכען מנרב זיין פאר מיין חבר'ס קינד

חדש ויצא לאור

חדושי רבנו חיים הלוי

על הרמב"ם

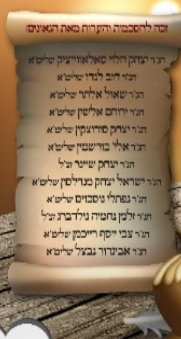
עם מורשת הגר"ח

• כרך ראשון •

י"ל מחדש בתוספת מכוואות, ציונים, עיונים, כותרות, מקורות ומילואים

מהדורה מושקעת ומורחבת
בעריכת מכון מורשת הגר"ח לאחד
הדבה שנים ביגיעה עצומה

מפך זה מוצע הלכות הפלילי, שפת יפה
הלכות, פאנלוג אסות, תוספת פלילי,
וקתן פסת

מכון מורשת הגר"ח
moresheshagrach@gmail.com

הפצה ראשית:
עם הספר "לעווי" פסחים

למשיך בכל
הספרים
המבואות

של משתמטים, יפלו כל בני הישיבה בבת אחת לידיהם. ורבי ירוחם זצ"ל החליט אז שיישאר דוקא ביחד ויתפללו יחד ובמשנה חיזוק, ויהיה נכון לבם בטוח בה' שיוציאם מצרה זו, כל תלמידי ישיבת מיר הק' זכרו היטב את ההשראה העילאית ואת רעם התפילות בימים הנוראים בישיבה, והנה החיילים ערכו חיפושים בכל שאר בתי הכנסת שבעיר, אבל על מפתן פתח בית הכנסת הגדול מקום תפילה של הישיבה לא דרכה דגלם כלל וכלל, ויהי למופת.

וזה נורא איך רבי ירוחם זצ"ל קיבל עליו אחריות על מאות בחורי ישיבת מיר שהיו בסכנת נפשות ממש, זה היה התימה, הרי יש עצה שיתפזרו בכל בתי כנסת בעיר, וכאן הגאון הצדיק מבטיח וקיבל על עצמו אחריות של מאות אנשים שלא יקרה להם שום דבר, איך החליט כך? אבל לפי מה שביארנו יסוד הבטחון בה' הוא, כאשר לבו חזק בבטחונו כאילו הבטיחו ה', וא"כ זהו מיושב מאד בלי שום תימה, דאצל רבי ירוחם היה אצלו בטחון כמו שהבטיחו ה' שכל בני הישיבה וכל המתפללים ינצלו בזכות כח הבטחון החזק בה', והדברים נפלאים מאד, ויש עדות על סיפור זה מתלמידי, ורואים מכאן איך ה' מציל מי שבוטח בו כראוי. (שו"ת ח"ד עמוד כ"ב).

בשורה טובה

שוב יצא לאור הספר המבוקש ביותר
הלת להם על הלכות הלה – ברכת הבית על מסכת הלה
במהדורה מפוארת בתכלית ההידור והיופי

ע"י מכון עבודה ברורה
אפשר להשיג הספר בארה"ב: הרב יצחק מיטניק שליט"א 4733-4733-987-732
בירושלים: מכון עבודה ברורה 02-6576577

מאמר מספר צפנת פענח להרה"ק מופת הדור רבי אליהו גריידיץ זי"ע שכתב דמסוגל ללמוד מאמר זה להפוך מזלו לטובה. וז"ל: במאמר זה, טוב לכיין אם מזלו קשה, שירחם ה' ויעמוד כוכבו למקום אור.

[המשך משבוע העבר]: אות ב': אולם קשה על דברי, דאע"ג דדברי רבה בר בר חנה הוא משל, אבל המשל צריך שיהיה אמת, ואיך שייך במרחק של שמים וארץ לומר שנוגעים ונושקים.

לכן נראה לענ"ד לומר דבר חדש, דהמעשה זו היא כפשוטו, אמת לגמרי, ואקדים: אנחנו בני ישראל תופסים התכונה כמו שכתב הרמב"ם (פ"ג יסודי התורה ה"א) ש'הארץ לעולם עומדת' באמצע, תלויה בפקודת השי"ת, ויש היקף מן י' רקיעים זה למעלה מזה, [ולא שהארץ מקיף השמש].

וז"ל הרמב"ם: הגלגלים הם הנקראים שמים ורקיע וזבול וערבות, והם תשעה גלגלים וכו', וגלגל תשיעי הוא גלגל החוזר בכל יום מן המזרח למערב והוא המקיף ומסבב את הכל וכו', והארץ תלויה באמצע, עכ"ל. והנה מה שכתב הרמב"ם שגלגל התשיעי מתגלגל ממזרח למערב, היינו כנגד שמונה גלגלים שמתחתיו שהולכים ממערב למזרח. והוא שנקרא בפי בעלי התכונה 'גלגל החוזר', שבכל מעת לעת מקיף [גלגל התשיעי] הארץ פעם אחד, ויש לו הכח מאת ה' שמקיף עמו כל הגלגלים השמונה שמתחתיו. וא"כ מוקף הארץ בכל יום מכל השבעה כוכבי לכת, [ומיקרי 'לכת', כי הם מהלכים ואינם עומדים במקום אחד], וגם מוקף הארץ מגלגל השמיני שהוא הגלגל הכוכבים העומדים, [דאע"ג דגם הכוכבים אינם עומדים על מקום אחד, דבמקום שעמדו ביום זה, אינם עומדים ביום השני, מ"מ מיקרי 'עומדים', משום] דההילוך שיש לכל כוכב והחמה והלבנה בכלל, לא נשתנה הילוכם בגלגל שלהם, [רק יש להם מהלך קבוע], דבמקום שעמדו ביום זה ובשעה זו, אינם ביום השני, ומזה נסתעף השינוי העיתים בימים ולילות ארוכות וקצרות וקור וחום וקיץ וחורף.

אבל הארץ אינה זו ממקומה, לא כהחוקרים בזמנינו [שסוברים שהארץ מקיף השמש], שכבר מלעג עליהם בספר הברית (ח"א מאמר ט'), ויבוא העת שיודו כולם לנו וכו', וכמאמר 'והארץ לעולם עומדת'. והרי כינוי ליושבי האדמה בקהלת 'תחת השמש', [הרי דהארץ עומדת לעולם, ורק השמש סובב הארץ, ולא להיפך, דא"כ הארץ היא גם למעלה מן השמש].

ויש שטועים ואומרים שחכמי ישראל הודו לחכמי אומות (פסחים צד:) דרבי אמר 'ונראים דבריהם מדבריהנו'. אבל טעות הוא, דשם אין ענין לכאן וכו'. המשך בשבוע הבא